UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldi Pervsini Commentariorvm In Pandectas Tomvs ...

In Digestvm Vetvs

Baldus

Lvgdvni, M.D.LVIII.

De peculio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-95938

Visual Library

actiõis mote,⁊ tũc dʒ opponi ante ſniã,⁊ nõ poſt,niſi denuo reagereť:vt no.ĩ.de excep.rei iudi.l.duob⁹.fallit in exceptione Macedoniani ⁊ Velleiani:q̃ꝛ exceptiõi Macedo.nõ põt renũtiari pp odiũ,exceptio aũt Velleiani eſt multum fauorabilis,⁊ fauoꝛ dʒ extendi:⁊ eſt arg.ꝙ exceptio vſuraria poſſit opponi poſt ſniam odio feneratoꝛis,vt hic:quedam eſt exceptio, que concernit fauorẽ perſonarum,⁊ iſta põt opponi poſt ſentẽtiam.l.j.C.de iur.⁊ fac.ignoꝛ.poſſet etiam ad iſtud membrum applicari illud de muliere:⁊ idẽ ſi cõcernit odiũ perſone,vt in filiofa.ſm Cy.imo melius adaptatur ad iſtud tertiũ mẽbruʒ ꝙ̃ ad ſecundũ:q̃ꝛ qualitas perſone eſt potius cã huius bñficij quam qualitas obligationis, vel ſaltem eſt hic mixta ratione qualitatis perſone ⁊ qualitatis ipſius contractus.Sũt ⁊ q̃dã exceptiões,que nõ reſpiciũt aliquod iſtoꝝ,ſʒ reſpiciũt modũ excipiendi:⁊ iſte poſſunt opponi in executiõe,vt.l. ex diuerſo. ſol.ma.Et no.ꝙ per hãc determinauit Mar.ꝙ ſi filiuſfamil. eſt bannitus propter debitum , ꝙ ex foꝛma ſtatuti pꝛohibeať contrahere,ꝙ põt hanc exceptionem opponere etiã poſt bannum ⁊ poſt licentiam capiendi,q̃ꝛ cum poſſit poſt diffinitiuã, multomagis poſt interlocutoꝛiam ſecundum Mar.Sil. qui hoc diſputauit.⁊ adde hic quod no.Archi.iiij.q.j.in ſumma.⁊ c.quod antem.

SI tamen. Si filiuſfamil. accepit mutuo ſciente vel iubente patre, Macedoniano locus non eſt.h.d. ¶Ex lectura antiq. ¶Not.ꝙ voluntas non poteſt mutari ignoꝛante eo,qui poteſt ledi.quod not.

FIlium habeo. Appellatio filij extẽdiť ad nepotes.h.d. idem habuiſti in.l.ſi filius.C.e.¶Ex lectur.antiq. ¶Inhabilis ad contrahendum eſt inhabilis ad conſentiendum alteri.h.d.⁊ not.hanc.l.vnde ſi ſtatutum dicit qð filius non poſſit ſe obligare ſine conſenſu patris, nepos ex filio meo hʒ req̃rere conſenſum meũ ⁊ non cõſenſum ſui pr̃is, qð eſt ar.qð emphytenta emphyteute debeat req̃rere ꝓprietariũ,nõ ſuum autoꝛẽ,q̃ꝛ in ꝓpꝛietario reſidet ius ↄ̃ſentiẽdi.facit.ĩ.de acq.her.l.ſi fili⁹.facit etiã iſta lex pꝛo quibuſdam hereticis,qui dicunt ꝙ ille qui non poteſt iuuare ſe,non põt iuuare aliũ:⁊ iõ non putant ꝙ miſſa ſacerdotis ſcelerati ſit miſſa[a], ⁊ quod talis ſacerdos non poſſit iniungere penitentias ⁊ abſoluere:qð falſum eſt : q̃ꝛ hoc facit in virtute characteris impꝛeſſi,⁊ non vt ipſe ſed in virtute ſpirituali annexa ipſi characteri a Deo ſecundum decretiſtas,⁊ ſecunduʒ veritatem. Itẽ no.ꝙ appellatione filij continetur nepos[b]:quod not.ĩ. de ritu nup.l.libertatis.ſecundum Cyn.in additionibus.

NIhil intereſt. In gl.j.poteſt.No.iſtam gl.que videtur velle, ꝙ ſi ciuitas mutuat filiofamil. poteſt reſtitui . quod not. ¶Ex lectur.antiq. ¶Ciuitas patitur eaſdem exceptiones, quas patiuntur homines ſingulares.facit.ſ̃.eod.l. ſi quis patrem.not.contra illos, qui dicunt ꝙ contractus ciuitatis habet vim legis.

SI filiuſfa. Ratione coniunctionis ille q recipit epiſtolam , vr̃ appꝛobare illud qð in epiſtola cõtinetur,niſi cõtradicat. h.d.Nota iſtam.l.no.⁊ vide quod not.doct.in.l.em̃. ꝭ.j.ĩ.rem ratam habe.¶Ex lectu.antiq. ¶Qui accipit literas ſibi directas,ſi illis non ↄ̃dicit cõſentire videtur[c] ⁊ eſt ar. ꝙ pꝛocuratoꝛ videatur acceptare mandatũ eoipſo ꝙ recepit inſtrumentum ſui pꝛocuratoꝛis: adde qð no. Innoc.de offic. deleg.c.cum olim abbas.facit.c.j.de pꝛocu.in cle.adde qð not. Guli.de conſti.pec.l.Titius.⁊ vide qð no.C.de pe.he.l.ſi fili⁹. ⁊ no.hanc.l.pꝛo mercatoꝛibus, quia quotidie vnus ſcribit alteri ⁊ not.ꝙ ille qui acceptat literas,videtur confiteri eas:qð eſt not.facit.ĩ.depo.l.publia.in ſi.

CReditoꝛem. Mutuo filiofa.qui accepit pecuniam mutuo,dũ erat ĩ poteſtate,pꝛo illa obligatione non poteſt accipi fideiuſſoꝛ.h.d. Et eſt ratio q̃ꝛ filiuſfamil.ſecundũ hanc materiam non habet heredem. Sed hodie cum filiuſfamil.habeat heredem,poteſt accipi fideiuſſoꝛ.quod dic vt in glo.

VElianus. Not.hanc.l. que limitat totum iſtum titulum:ꝙ exceptio Macedo.competit,quando quis ſcienter mutuat filiofa. ſecus ſi ignoꝛanter,⁊ nota glo.ſuper verbo,ſciret,pꝛo eo quod dixi.ſ̃.e.l.ſi quis patrem.

SIs cui. Si qui acceperat pecuniã mutuo,dum erat in poteſtate,fact⁹ paterfamil.illam pecuniam per erroꝛem de nouo pꝛomittit,conueniatur,põt excipere in factũ.h.d. Et nota iſtam glo.ſuper verbo,in factum.

¶Explicit liber.xiiij.

¶Incipit liber.xv.

¶De peculio. Rubrica.

¶Not.hic gl.rubꝛicariam,que dicit,quotuplex ſit peculium, ⁊ dicit quod ſumitur octo modis.

ORdinariũ. Not.caſum.ꝭ.ſi cũ impubere. in quo pater vel dñs nõ teneť de peculio,niſi quãtũ peculiũ eſt locupleti⁹ factũ.Et aduerte ꝙ hoc caſu pr̃,vel dñs põt deducere de peculio id qð ſibi debeť ſicut ĩ caſu,in q̃ teneť pr̃, vľ dñs de peculio q̃tũ ĩ peculio eſt:qð dic vt ĩ gl.ſup ꝟbo, locupletius.

Poteſtatis. Verbuʒ,poteſtatis[d], accipiť large, vt nõ ſolũ cõp̄hẽdat ſeruos ꝓpꝛios, vel cões,ſʒ ẽt alienos bona fide poſſeſſos, ⁊ eos in qb⁹ habemus vſumfructũ.Preterea cõpꝛehendit dños vtriuſq̃ȝ ſex⁹, tã maioꝛes ꝙ̃ minoꝛes,ac ẽt furioſos.h.d.cũ duab⁹.ll.ſe. vſq̃ȝ ad.ꝭ.ſi fili⁹.Et exponit hic ꝟbũ,poteſtatis,poſitũ ĩ ꝟbis edicti. Itẽ in.ꝭ.parui.exponit ꝟbũ,alteri⁹,poſitũ in dictis ꝟbis edicti.Supꝛa ꝟo in ver.de eo,expoſuit ꝟbũ,qð cũ eo,⁊ in.l.lʒ, ꝭ.pedius.Not.tex.ibi,dum dicit de peculio obligari.Ex quo tex.no.qð dñs obligať de peculio ex ↄ̃ctu ſerui,⁊ idẽ in patre: oꝛitur eñi ↄ̃ patrẽ vel dñm obligatio de peculio, vt hic, ⁊.ĩ.e, ꝭ.Julian⁹.⁊.ꝭ.ſed ſi filius.⁊.l.depoſiti.ij.rñſo.ĩ.e. ⁊.ĩ.de fideicõ.l.heres a debitoꝛe.ꝭ.ſeruo.⁊ ibi per Dy.licet quidã dicant ꝙ pater vel dñs nõ ſit obligatus de peculio,ſed dicať aſtrict⁹ vel obligatus,vt.l.j,in ſi.ſ̃.de cõſti.pec.dixi.ſ̃.de cõdi.indebi. l.frater a fratre. ¶Ex lec.anti.

LIcet. In tex.ibi,hr̃ditario.interim eſt in poteſtate iuris,ſed nõ in p̃tãte facti:q̃ꝛ hereditas factũ non hʒ,vt.ĩ.de in diẽ addic.ſi peculio.⁊.ĩ.ſi quis teſt.lib.eſſe iuſ.l.j.ꝭ.Sceuola.⁊ in illo gradu loquitur in ſubſtitutione directa,in qua magis eſt dubiũ ꝓpter.l.ſeruus. ſ̃.de inſa.fideicõmiſſaria enim ſubſtitutio nõ facit gradum.n

Si filiuſfa. Seruus fideiubẽdo vel extra cauſaʒ peculiareʒ mandando obligat dñm de peculio:ſed ſi filiuſfa.dat fideiuſſoꝛẽ,ſuccurritur fideiuſſori cõtra patrem.h.d.¶Not.text.in.ꝭ.Julianus.ibi dũ dicit dñm eſſe obligatũ de peculio,ad id qð dixi.ſ̃.pꝛoxi.ꝭ.⁊ no.gl. ſuper verbo,mãdati.ibi,dum dicit,quid pꝛodeſt hec ſolutio. ¶Ex lec.an.¶No.cãm fideiubẽdi cõſiderãdã. No.qð qui ꝓ alio fideiubet,dicitur ei afferre beneficiũ,ſeu gratiam facere.

Si ſeruus. Ille q nõ obligať ex iudicio, non obligatur ex cõpꝛomiſſo niſi ex traiectitia pecunia.h.d.¶No.hũc.ꝭ.⁊ aduerte ꝙ iſte tex.dʒ intelligi,qñ ſeruus facit cõpꝛomiſſum in aliquẽ arbitrũ:ſed ſi ſeruus faceret cõpꝛomiſſum in aliqnẽ tãꝙ̃ in arbitratoꝛẽ, ſeu amicabilẽ cõpoſitoꝛem,de quo videbitis in.l.ſocietatẽ.ꝭ.arbitroꝝ.ĩ.pꝛo ſoc.tunc obligaret dominũ de peculio:q̃ꝛ tale compꝛomiſſum qð ſit in aliquẽ tanꝙ̃ in arbitratoꝛẽ,eſt quedam,tranſactio,vt no.glo.in.ꝭ.ſi vero contingit.in auť.vt diffe.iudi. ⁊ per Inn. in.c.Quintauallis.extra de iureiurã.Sicut enim cõtrahendo obligat dñm de peculio,ita ⁊ cõpꝛomittẽdo vt in arbitratoꝛẽ. ¶Ex lec.ant.¶No.ꝙ ſeru⁹ nõ põt cõpꝛomittere in arbitrũ. ¶No. ꝙ vbi cõpꝛomiſſum eſt,de iure,pena cõmitti non põt. ¶Not.ꝙ ille qui nõ põt eſſe in iudicio,nõ põt cõpꝛomittere ĩ arbitrũ.qð facit ad.q. non valeat cõpꝛomiſſum factum cũ excõmunicato.No.ꝙ ille qui hʒ mandatũ ad negocia,vel ad aliquã adminiſtrationeʒ non vr̃ propterea habere mandatũ ad cõpꝛomittẽdũ ſm Inn.de elec.q̃ꝛ pꝛopter.¶Not.etiã hic ar. ꝙ monachus nõ poſſit cõpꝛomittere[e],lʒ habeat adminiſtrationẽ,que tãgit negocia dũtaxat,puta q̃ꝛ ſit ſup fructibus recolligendis p̄poſitus ab abbate. Nã ſi ſit queſtio ſuper eis,nõ põt pꝛopterea cõpꝛomittere.Itẽ ſi ſit deputatus cuſtos,vel p̄ceptoꝛ certi loci,⁊ nõ habeat titulũ,vt.ſ̃.de inſti.ſi cũ villico.⁊ l.ſed ⁊ ſi pupillus.ꝭ.ſed ſi in totũ.⁊.l.quicunq̃ȝ.ꝭ.ſed ⁊ cum fullo.Si autem haberet titulum.i.adminiſtrationẽ cũ titulo,puta haberet pꝛioꝛatũ, ⁊ vellet cõpꝛomittere de cauſa pꝛioꝛatus: idem eſſet in eo qð in alio adminiſtratoꝛe,ſeu rectoꝛe ſeculari, quia parem adminiſtrationem habet, maxime ſi habet beneficiũ non mãuale, q̃ꝛ nõ eſt quodãmodo emancipatus ab abbate.⁊ adde.C.de tranſact.ſi pꝛeſens.beneficiũ manuale appellať qð conferť in libitum abbatis. Bñficium non manuale quod confertur in perpetuum titulum, ⁊ facit de of.oꝛdi.quando.⁊ ſicut dominus adimit ſeruo peculium quandocunq̃ȝ vult,ita abbas adimit monacho adminiſtrationem manualẽ quandocunq̃ȝ vult. Unde iſte.ll.faciunt multum ad materiam monachoꝛum.facit quod no.Inno.de priui.cum olim.

Sed ſi filius. Filius obligat patrem , ſiue contrahat.ſiue fideiubeat, ſiue cõpꝛomittat.h.d. Et in hoc differt ſeruus a filio. ¶Ex lect.antiq. ¶No.ꝙ filiuſfamil.poteſt cõpꝛomittere, ⁊ in hoc non requiritur conſenſus patris[f],ita not.Guliel.hic ⁊ in.ꝭ.neceſſitatis.

per iſtum

---

[a] ¶Miſſa. Sʒ nunq̃d audiri debeat miſſa a p̄ſbytero foꝛnicatoꝛe vľ ſimoniaco : vid gl.ĩ c.p̄ter.ꝭ.verũ. et in.c. nullus miſſaꝝ . xxxij. di.⁊ gl.in.c.ſi.⁊ in.c.nr̃a.de vi. ⁊ hone.cle.

[b] ¶Nepos.Vide.d.Alex. de Imo.in cõſi.j. ꝑ totũ ĩ.j.parte.⁊ in ↄ̃ſi.ix.ꝑ totũ ea. parte. ⁊ in ↄ̃ſi. cxxiij. ĩ.ij.col.⁊ ĩ cõſi. lxj.ꝑ totũ. vbi an appellatione filioꝛum veniãt femine , ⁊ nepotes : ⁊ in cõſi.cxxviij.in xj.col. vbi ponit q̃d in ↄ̃ctibus,an appellatione filioꝛũ veniant nepotes:in.j. parte ⁊ in cõſi.xc.ĩ.j. ⁊ ĩ.xvij.col.ea. parte. ⁊ in ↄ̃ſi. ciij.in. iiij.col. vbi ponit q̃d in cõtractib⁹, ⁊ quid in feudis ⁊ ſimilib⁹.

[c] ¶Videtur. Vide etiã eũdem Baldum in rub.C.de fide inſtr.ĩ.xvij. col.ver.quero. quid ð literis, ⁊ in.l.ſi abſentis.ij. col.C.ſi cer.pe.⁊ domi. Alex.ð Imo. ĩ.l. que dotis. ĩ.ſolu.ma.⁊ in conſil. lxxviij. in pꝛima p̃te.

[d] ¶Ptãtis. Vide eundeʒ Bal.in.l.j.ꝭ. ſi pꝛoteſtante.de exerci.ac. ⁊ qð ibidem dixi in apoſtil.

[e] ¶Cõpꝛomittere. Vide do. Signo. in ↄ̃ſi. inci.dominus epiſcopus.xij. q.j.nõ dicatis. vide.q.j.c.placuit.

[f] ¶Patris. Adde Angel. in.l.ſi.ꝭ.neceſſitatem.de bon. que liber. vbi etiam ꝑ Bar. in.v.colum. in pꝛin.in verſic. quero an cozã arbitro.

per iſtum textum ibi, tenebitur.ſ.de peculio.

Idem ſcribit. In iudicio quaſi contrahitur: ⁊ ideo pater tenet actione iudicati non inſpecta origine actionis primeue.h.d.iſte.§. ¶Not.ex h §.ꝙ in iudicio quaſi contrahitur, ⁊ aduerte q: gl.dicit hic iſte quaſi contractus celebratur ſententia ita dicit gl.ſuper ver.iudicio. ſed alibi gl. dicit ꝙ iſte contractus celebratur ipſa litis cõteſtatione.ita no.j.de pret.ſtip.l.ij.in fi.in gl.magna. ¶Secundo no.ex hoc tex.ꝙ ex ſententia oritur obligatio de quo vidiſtis in.l.Julianus.ſ. de condi.indebit. ¶Ex lectur.antiq. ¶In tex.ibi, nã ſic.No.hic expreſſum, qđ in iudicio quaſi cõtrahitur.Har.dicebat ꝙ in iudicio eſt duplex quaſi cõtract⁹. Unus eſt reſpectu inſtantie per litis conteſta.Alius eſt reſpectu debiti: ⁊ iſte inducitur per ſententiam, vt hic. Ita dicebat in.l.j.circa fin.de pret.ſtip.⁊ facit.ſ.de iudi. tã ex contractib⁹. ⁊ iſte text.ſemper allegatur. ¶In text.ibi, proinde non.Nota hic illud generale de actione. ſubrogata. hec actio ſurrogata non ſapit naturaʒ prime cauſe, ſed ſapit naturam propriam. quod brocardum examinat hic Cyn.in addi. Alij docto.in.§. qui iniuriarum. ſed hoc eſt hic propter naturam ſententie, ex qua augetur effectus.

Ex furtiua. Ex maleficio nõ dat actio đ peculio niſi q̃tenus peculiũ eſt locupletatuʒ. b

Si filiuſſa. Ille qui obligatur ſaluam fore rẽ pupilli non tenetur de quolibet particulari.h.d. ¶In text.ibi, dominium.quid ſit dominium dic vt no.ſ.ſi quis ius dicen.non obtem.l.j.

PEculium. Sola domini voluntate conſtituitur peculiũ interueniente vera traditione vel ficta, ſecus ſi nulla traditio interueniat.h.d.iſta notabilis lex. ¶Ex lectu.antiq. ¶Not.differentiam inter liberationem ⁊ obligationem: quia liberatio nõ requirit executionem facti, ſed obligatio ſic.

Et ex his. Peculiũ nõ pt ꝯſtitui dño ignorãte, minui ſic, ſi ſeru⁹ ex delicto cõueniatur.h.d.

Si ere. Uniuerſale, ſeu qđ eſt ius vniuerſale, ſeu qđ eſt ĩ vniuerſo, ſi minuat, corpora tñ nõ minuunt. h.d.Hũc tex.inducit gl.ad.q.de vaſallo qui fecit feloniam ⁊ ei remiſſa eſt, nã feudũ vr̃ habere ex veteri cõceſſione.⁊ de hac.q. no.per gl.⁊ Dy.in.l.qđ dicitur.§.ꝓinde.j. de impenſis. ⁊ vide quod dixi in.l.item videndum.in fi.de peti.here. ¶Ex lec.an. ¶Not.ar.ꝙ ſi quis cecidit ab emphyteuſi vel feudo propter ſuam culpam, ⁊ dñs parcit ſibi illã culpã, ꝙ fingitur emphyteuſis non amiſſa nec feuduʒ. Et ideo non debet aliquid dari tanquam propter nouam inueſtituram, ſecus ſi propter generationem finitam, q: eſt noua conceſſio, de verb.ob.ſtipulatio iſta.§.ſi quis id.de aqua quoti.l.j.§.permittitur. ¶Nota etiã ar.ex glo.iſta ꝙ ſi quis remiſit alicui offenſam, non poſſit petere penam pacis rupte, facit.l.iij.de adi.leg.in fin.

Non ſolum. In peculio inſpicitur voluntas domini ⁊ ſerui ordinarij.h.d.

DEpoſiti. In negocio geſto computant ꝯctus depoſiti, ⁊ precarij, ⁊ iuramenti delatio facta filioſa.h.d. ¶No.tex.ibi.domin⁹ obligabitur.pro eo qđ dixi.ſ.e.l.licet.§.pedius.⁊ pro eo quod dicã in.l. frater a fratre.ſ.de condi.indebi. ¶Ex lec.ant. ¶Not.ꝙ per iuſiurandum quaſi contrahitur, ſicut per ſententiã: quod non habes alibi expreſſius.

QUam tuberonis.§.Sũt. Patientia habet pro conſenſu in his que ſunt modici ꝑiudicij, ſecus in his q̃ ſunt magni.h.d. No.illud quod dixi in ſummario. ¶Scđo not.in v̂ſ.alia cã vbi đt text. ꝙ libera adminiſtratio dʒ concedi ſpecialiter.idem dicit Guli.de Cu.per hunc tex.gl.in.l.ſi quis vxori.§.ſeruus meus. j.de fur.idẽ no.ẽt Jo.And.in.c.petitio.ex̃ de procu.quod not. ¶Ex lec.anti. ¶No.ar.ꝙ ad hoc vt ꝓcurator habeat liberã, requirit v̂box expreſſio, ꝙ dñs expreſſe concedat liberam, ſm Guli.⁊ adde.ſ.qđ cũ eo.titianus.ĩ fi.⁊.j. mã.creditor.§. Luci⁹.

In peculio. No.tex.ibi, dũ đt:⁊ noĩa debitorum. nã ex hoc tex.habes ꝙ noĩa debitox, ſeu actiones, non continentur[a] appellatione mobilis, vel immobilis, ⁊ ſic ſunt gen⁹ ꝑ ſe, vt hic.⁊ ita tʒ Jac.de Are.j.de v̂. ſig.l.mouẽtiũ.hoc etiã tʒ Spec.ti.de fruc.⁊ intereſſe. circa fin. ꝑrin.§.ſecundo queritur.⁊ cum hoc tex.concor.qđ habes in.l. a diuo pio.§.j.j.de re iudi.C.de quadr.ꝑſcri.l.ij.in princ. Sed aduerte tamen, q: licet actiones non contineantur appellatione mobilium, vel immobilium, tamẽ ſi volumus actiones alicui aſſimilare, debemus ipſas aſſimilare rei mobili ſecundum naturam rei, que in actione deducitur. Ita not.per gl.in.l.j.⁊ ij.C.ſi aduer.tran.⁊ vide quod not.glo.in aut.de non alienan. §.hoc.⁊ quod ibi nota.per Jaco.de Bel. ¶Ex lec.ant. ¶No.ꝙ noĩa nõ ſunt mobilia vel ĩmobilia, ſed ſunt quid ſeparatũ ſeu tertium genus: hoc verũ quãtum ad eſſentiã, ſeu quãtũ ad ꝓpriã ſpeciẽ, ſʒ q̃tũ ad officiũ, dic vt not. in.l.j.C.ſi aduer.tranſ. Et facit ad ſtatutũ de bonis mobilibus ⁊ immobilibus publicandis, vtrũ debeãt publicari nomina, ⁊ allegat iſte tex.qđ nõ.ad idẽ allegatur.l.vxorem.§.ꝯcubine.j. de leg.iij.⁊.l.ſi cui.§.j.⁊ de leg.ij.Caius.⁊ adde qđ not.Guli.in l.j.ſ.de rer.diui.facit.l.j.C.de vſufr. Adde etiam qđ idem no. C.de ſacroſan.eccle.iubemus.la.ij.vide etiam in Spe.de fruc. ⁊ intereſſe.§.j.ver, ſecũdo queritur, ⁊ per Jac.de Are.j.de ver. ſigni.mouentium.⁊ per Dyn.de auto.tut. põt pupillus.⁊ per Jac.in.l.fi.de dona.facit qđ no.Cy.C.de iure do.l.fi.§.ꝑterea.

NOn ſtatim. Peculij conſtitutio requirit naturalem traditionem, vel quaſi. Sed peculij ademptio fit etiã nudo verbo.h.d. cum.l.ſeq.vſq; ad.§. ¶Ex lect.ant.

SEd ⁊ ſi damnum. No.in v̂. idẽq;, dñium rei legate nullo momẽto eſſe penes heredẽ, ſʒ recta via trãſire in legatarium, facit.l.Papi. de ſeruit.⁊.l.a Titio. de furt. ¶No.in ver.ſi ipſe.ꝙ ſi clericus vulnerat ſeipſum, nõ ſit excõmunicatus.de hoc tangit hic Guli.⁊ no.per Jo.And.in.c.cõtingit[b].de ſen.excom. ¶No.in ver.ſed ſi de peculio.in gl.cur ergo, in executione ſententie dilationem abbreuiari ⁊ ſine mora iudiciorum procedi.facit.l. qui de inoffic.ſ.de inoffic.teſta. b

PEculium. Peculium intelligit deducto eo qđ dño ⁊ alijs hic expreſſis debetur.h.d.vſq; ad.l.ſi ex noxali. ¶In glo.q̃ incipit, ſed nonne.ibi, quaſi fideiuſſor.No.ex hac glo.ꝙ pater dicitur eſſe quaſi fideiuſſor filij. Idẽ no.ꝑ gl.l.ij.§.ſi filius.ſ.qđ quiſq; iur. an autem pater dicatur eſſe adeo fideiuſſor filij, ꝙ habeat regreſſum contra ipſum filium, ſicut fideiuſſor contra reũ principalem: not.per glo.in.l.iij.§.ſed vtrum.ſ.de mino.

Sed ⁊ ſi. No.tex.ĩ v̂ſ.ſʒ eſt queſtiõis. Nã vos ſcitis ꝙ in actione.l.Aqlie.cõtra negantẽ duplicatur pena: vt.l.contra negantẽ.C.ad.l.Aql.cum ſimi. Sed hoc intellige verũ in condẽnatiõe, que fit a iudice: ſecus qñ ipſa.l. condẽnat: q: tunc vr̃ in dubio fieri ipſa cõdemnatio in ſimplũ tantũ ⁊ ſic tanq̃ contra cõfitentem, non tanq̃ negantẽ, vt hic ⁊.j.de pecu.leg.l.id qđ.§.j.qđ no.propter ſtatuta imponentia penã ipſo iure, vt nunq̃ pena augeat contra negantem: q: iſta talis cõdemnatio, que fit a lege ipſo iure, videtur fieri tantuʒ in ſimplum, ⁊ per conſequens tanq̃ contra confitentem: ⁊ ſic ex mala verſatione nõ augetur pena, vt hic, ⁊.d.l.id quod.§.j.

¶Ex lectura antiqua.

SI vero adhuc. Not.ꝙ vbi plures habent equale ius, melior eſt conditio occupantis.

SI ex noxali. Si dominus actione noxali conuentus peculiuʒ preſtiterit, illud de peculio deducit; ſecus ſi ipſum ſeruum det pro noxa ex ꝯctu vero vel quaſi, dñs ſemper deducit qđ ſibi debetur: qđ de debito naturali intelligitur, a quo ſeruus liberat per deductionem.h.d. iſta not.lex.

Eſt autem que. Quod ſemel fuit deductũ re ⁊ verbo, iterum deduci nõ dʒ, ſecus ſi fuit facta deductio verbo tãtũ.h.d. ¶In tex.ibi, abſtulit.ſ.re ipſa deducendo ad ſuum patrimonium. ¶In tex.ibi, ſoluiſſet ⁊c.⁊ ad ſuuʒ patrimoniũ nõ peculiare deduxiſſet, ⁊c.

Quod autem. De peculio non põt deduci illud, quod dñs aliunde conſequi põt quacunq; actione excepta de peculio, in qua deductio pro actione ſuccedit, h.d. ¶In tex.ibi, detrahere ⁊c. qñ ſoluit emptori peculiũ. ¶In tex.ibi, condicere.ſ.ſi non detraxit qđ ſibi debetur, cum peculium ſoluit. ¶In tex.exiſtentibus ſub quibus conditionibus debebatur.quia debitũ erat conditionale. ¶In text.ibi, quod queratur.i.de quo conqueratur.

¶Ex lectura antiqua.

Idem ſcribit. Not.ꝙ nemo excipit de iure tertij, niſi habeat ab eo cauſam.

Non ſolum. Ubi eſt communio ſerui ⁊ peculij, deducit vnus ſocius illud, qđ alteri debetur. Secus vbi eſt communio ſerui tantũ, vel peculij tantum, vel neutrius.h.d.vſq; ad.l.ſi ſeruus. a

QUis ergo. No.finem iſtius.l. cum gl.ſua ⁊ h.d. Actio adeo dicitur inhere re ei, cui cõpetit, qđ ꝑ ceſſionẽ non đz recedere ab oſſibus ipſius cedentis, videbitis de hoc.j.e.l. ſi ſticho peculium. ⁊ qđ no.hic in gl.vlti.ibi etiam gloſſ.ponit alios caſus, in quibus ad vnum ex dominis pertinet peculium, ⁊ ad alios non. ¶Ex lect.antiq. ¶No.ꝙ conceſſio que fit filio, vel ſeruo non preſumitur in peculium, facit.l.vlti.de pec.leg. b

a ¶Non continentur. Uide Eldr.in conſ. ccxxviij.⁊ paulum de Leaz. in cle. de reb⁹ eccle.non alie.

b ¶Cõtingit. Uiđ Fel.poſt me.in.j.col.v̂ſ. itẽ ꝙ clericus.

S I ſeruus. Si agatur de peculio vicarij, deducit᷑ qȯ ipſe dn̄o dꝫ, vel ēt ſeruo ordinario. Itē qȯ ſeru⁹ ordinarius dn̄o dꝫ deducitur, ſecus in eo qȯ ſeruus ordinarius debet vicario. h. d. vſqꝫ ad. l. hinc queritur. §. poteſt autem.

Poteſt aūt. Marit⁹ de peculio ſerui dotalis ſimpliciter tenetur, ſiue ad ſe, ſiue ad vxorem ꝑtineat peculiū: vſufructuarius vero vel dn̄s nō tenetur ſimpliciter: ſed pri⁹ eſt ꝯueniēdus ille ad quē negociū ꝑtinet, cum ſubſidiū ad alium deuenerit. idē eni͂ eſt in pluribus bone fi. poſſeſſoribus. h. d. vſqꝫ ad. §. interdum. no. iſtum. §. quia ⁊c.

Interdū. Fructuarius poteſt agere cōtra dn̄m: et econtra, ſi peculium ad eum ſpectās non ſufficit ad ſupra debitum. h. d.

S Umma cū ratione. Actio de peculio cōpetit ad id qȯ dolo cōuēti deſijt eſſe in peculio, q dolus ꝓſumit᷑, ſi a dn̄o vel intricatio peculij, vel in alium trāſlatio non fuerit debite facta. h. d. vſqꝫ ad. §. ſi dolo. Et no. iſtas ꝓſumptiones doli, q̄ ponunt᷑ in hoc tex. in ver. ſed dolū. ij. reſpō. q̄ ſunt multū no. ¶ Et not. inquātū dicit de eo qui intricat peculiū. ¶ Scdo no. inquantū dicit de eo q trāſfert ad aliū cū ſuſpicat᷑ alium ꝯ ſe acturum, qȯ facit ꝯ debitores, qui transferūt ad alios poſſeſſionē rerū ſuarū in fraudeꝫ creditorum. ¶ In gl. ſuper ver. vigilare. in fi. primā opi. approbat. gl. ſ. de priuile. cre. l. priuilegia. in fi. magne gl.

Si dolo. Ex dolo adminiſtrationis tenetur qs inquantum eſt factus locupletior.

Si dn̄s. Iſte tex. facit ad id qȯ queritur, an quis cogatur litē cōteſtari, de quo quid iuris, ⁊ qȯ remedium ſit cōtra nolentem litem conteſtari, no. per glo. C. quō ⁊ quando iud. l. conſentaneum. ¶ Ultimo circa iſtum. §. vide quod no. ſ. eo. l. in arrogatorem ⁊c.

E Dium aūt. Circa iſtā. l. vide qȯ dixi in. l. iubere. ſ. de iuriſd. om. iudic. ¶ Ex lec. an. ¶ Allegat᷑ ꝓ caſu ꝙ ī re mobili, ⁊ in cānoxali interponatur primū ⁊ ſm decretū, ſed nō in re immobili: qȯ qdā negauerunt tam antiqui q̄ quidā modernoꝝ, vt no. in. l. ſi ſeruū. ſ. de publi. ⁊ de hoc hic per Richar. malum.

C Urator. No. hūc tex. cū gl. ſua, ꝟ nō ſunt alia. ¶ Ex lec. an. ¶ No. ī tex. cū gl. ꝙ aliud eſt aliqd ꝯcedere, aliud ꝯcedere adminiſtrationē ei⁹. ⁊ ita dt Inno. extra de cōſue. cū inter. qȯ aliud eſt alicui adimere ſolā adminiſtrationē, aliud rem.

I D veſtimentum. In peculio dr eſſe veſtimētū, qȯ ſeru⁹ hꝫ gr̄a ſui vſus, nō illud veſtimentū, qȯ ē ſibi conceſſum potius gr̄a dn̄i q̄ ipſius ſerui. h. d. ¶ In verſ. quod veſtimentū optime facit ꝙ veſtimenta, q̄ qs facit vxori, vt magis ornata vadat, ⁊ alia ornamēta nō videātur ꝑ virū vxori donata: ⁊ ꝑ cōſequēs morte viri non pōt dici donatio confirmata, cū nō ſit donatio. De qua. q. ꝑ doct. in. l. in his. §. pe. ſ. ſol. ma. tetigi de hoc ī. l. iij. §. interdū[a]. ſ. cōmod. Secundo gl. inducit iſtam. l. ad queſtionem de qua dic vt ī ea. ⁊ vide quod no. in. d. l. in his. §. j. ¶ Ex lec. ant. ¶ In gloſ. ⁊ ſic no. pro famulis ſcholariū, q recedūt tpe non cōpleto, ꝙ ſcholares poſſint eos ſpoliare veſtibus, quas eis fecerūt. idē in damicellis ⁊ bernarijs. idem no. Ia. in. l. in his. ſ. ſol. ma. Querit Guli. vtrū mortuo viro veſtes, quas fecit vxori, lucret᷑ vxor ꝑ mortē, an debeāt reddi heredib⁹ viri? de quo vide hic ꝑ eū ⁊ ꝑ Ia. in. d. l. in his. ⁊ ad. l. Fal. ſed vſufr. §. j. ⁊ eſt gl. ord. ſ. de do. inter vir. ⁊ vxo. l. ſed ſi vir lana. Doct. faciūt dr̄iam inter veſtes quotidianas ⁊ ꝑcioſas, vt quotidianas veſtes lucret᷑: ſecus in precioſis, niſi ex qualitate ꝑſone ꝓſumeretur ꝯriū, vt. ſ. de don. filius. ¶ Quero, qd ſi vir legat vxori victū ⁊ veſtitum, qd erit de veſtibus quas portabat viro viuente, ⁊ an vxore mortua debeāt reddi heredib⁹ viri? vid Iac. in. l. ſi eū pre. qū di. leg. ce. ¶ Quid ſi vir legat vxori pannos lini ⁊ lane ad vſum ſuum? dic ꝑ Ia. de aur. ⁊ ar. leg. l. veſtimentū. ¶ Quid ſi legat vxori lectum fornituꝫ, vtrū intelligat᷑ ei donare cultras de ſyndone que cā honoris tenebantur? vid per Iac. in. l. fi. de aur. ⁊ ar. le.

E T ancillarum. Nomine ancillarum ⁊ filiaruꝫ datur actio de peculio ad illud, quod ſibi videtur. h. d.

Si ſeruus. Extraneo ꝯ vēditorem ⁊ cōtra emptorem cōpetit actio de peculio pro pte, ⁊ inſolidū ipſi venditori de eo, vel qȯ eius ſeruo debet᷑ cōpetit ꝯ emptorem: emptori vero cōpetit actio contra venditoreꝫ in aliū per emptorē numerandum prius deductione de peculio qȯ ſpectat ad ipſum emptorē. h. d. vſqꝫ ad. §. ſi quis cuꝫ ſeruo.

Si quis. Ubi eſt cōio ſerui ⁊ peculij, qlibet tenet᷑ inſolidū ēt reſpectu peculij, qȯ eſt penes aliū: ⁊ illud qȯ inſpicit᷑ rōne peculij, quod eſt penes aliū, a ſocio ꝯſequet᷑. h. d. ¶ In tex. ibi, apud alterū ⁊c. ſ. dn̄m, nō cōuentū. idē qȯ hic habuiſtis. ſ. e. l. ſi noxali. §. fi. cū. l. ſe. ¶ In gl. j. ſi qs ſeruum ⁊c. ibi, ſecus ſi nō eſſet ⁊c. ¶ Sed hic q̄ro, an tūc ꝯueniat᷑ ipſe ſeruus liber factus? reſpondeo vt no. per gl. ſ. e. l. ſtichuꝫ.

Etiam ſi. No. ex hoc tex. qȯ ſeruus obligat dominū etiam inuitum de peculio. quod dic vt ī gl.

Q Ueſitum. Quod ſit in peculio, inſpicit᷑ tempus rei iudicate. h. d. ¶ Not. hūc tex. ⁊ gl. ij. iſtius principij.

Sit heres. Hec actio datur ꝯ heredem, quatenus de peculio aliqd ad ipſuꝫ ꝑuenit: ſed ſi cōueniatur filius, cū quo eſt ꝯctum, ⁊ eſt heres, conuenit᷑ inſolidum: ſed ei datur regreſſus ꝯ heredes facta ceſſione. h. d. cōcor. cū eo qȯ habuiſtis. ſ. de cōdi. inde. l. frater a fratre. ¶ In glo. ſuper verbo, redimere. ibi, modeſtinus. circa iſtam gloſſ. vide qȯ not. C. de duob. reis. l. j. ⁊ quod habuiſtis not. in. l. j. ſ. ad leg. Rho. de iac. ⁊ qȯ no. in. l. ſi diuerſa. C. loca.

Si annua. Exceptio, que cōpetit actori nō trāſit ad ſucceſſorem, ſi in eius perſona deficiat cauſa exceptionis concedende. h. d. iſte. §.

In dolo. Replicationes ſunt tēporales, ſicut actiones. h. d. ⁊ circa hunc. §. vide qȯ no. gl. C. de exce. l. licet. ⁊ no. gl. hic poſitam que incipit, qȯ erat olim ⁊c. ¶ Ex lec. ant. ¶ No. hic expreſſum ꝙ ita ꝓſcribit᷑ replicatiōi ſicut actioni: exceptioni aūt nō ꝓſcribit᷑, qȯ dic vt. C. de excep. lꝫ. ⁊. l. ſi pacto. ⁊ eſt arg. ꝙ ius dicendi nullū ꝓſcribat᷑ ſi mouet᷑ agendo, vel replicando, ſecus ſi excipiendo vel duplicando.

S I ex duobus. Electiōe vni⁹ ex eis, q nō hn̄t cōionē ſerui ⁊ peculij, alij liberant᷑ de rigore, ſꝫ de eqtate in reſiduo tenebunt᷑, ⁊ q̄tū ſit in peculio tp̄s ſn̄ie īſpicit᷑.

Venditor. Si dominus vendit ſeruum cum peculio, intra annum de peculio nō tenetur, niſi precium peculij ſuſceperit. h. d.

I N bone fidei. In bone fidei ꝯctib⁹ dat᷑ actio de peculio ꝯ patrē ⁊ dn̄m, quatenus eſt in peculio, niſi pater vel dn̄s de dolo ſuo proprio conueniatur: qꝛ tunc inſolidum tenetur. h. d.

S I creditor. §. Si ſeruo. Qn̄ quātitas petit᷑, vt ſpecies, nō admittit᷑ cōpēſatio ad aliā quātitatē. h. d. ¶ Not. hūc tex. cū gl. ſua que eſt ſuꝑ verbo, venditioni. ⁊ vide circa iſtū. §. l. cū fundum. §. ſeruum tuum imprudens. ⁊ ibi dixi quod not. ⁊ tene menti.

Seruum. Si agat᷑ cū vna actione de peculio eius peculij, qȯ fuit apud eū, q quondā fuit ſocius, rō nō hr̄. Item ſi agatur ꝯ emptorē poſt annū, non hr̄ rō peculij, qȯ eſt penes vēditorē, ſecus ſi agatur intra annū. h. d.

Si actum. Si agat᷑ actione de peculio cū fructuario, eatenus proprietarius liberatur, quatenus a fructuario percipitur ſeu ſoluitur. h. d. iſte. §.

D Epoſui. Ubi non eſt peculiuꝫ, non pōt actio de peculio intentari, ſed eſt recurrendum ad alias actiones congruas. h. d.

Si nuptura. Liberatio ab obligatione de dote ſol. ma. inducitur abſqꝫ alia deductione. h. d. iſte. §. ¶ Not. hūc tex. in fi. ibi, cū certe. ⁊ ſi ex ꝓmiſſione ⁊c. Nā iſte tex. facit ad id quod habuiſtis in tex. ⁊ gloſ. ſ. de cōdi. ob. cau. l. ſi donaturus. in fi. ⁊ qȯ habes in tex. ⁊ glo. in aut. de nu. §. dotis. col. iiij. ⁊ qȯ no. ī. l. j. C. ſi dos conſtan. matr.

Stichus. Illud quod debet ſeruus vicarius, q nō habet peculium, dominus non deducit de peculio ſerui ordinarij. h. d.

Seruo. Contractus qui celebrantur perfecta venditione ſerui, non pertinent ad peculiuꝫ, quod penes venditorem remanſit. h. d. iſte. §.

P Eculium. ¶ Iſta lex cum ſequenti dicunt qualiter peculiuꝫ creſcit, naſcit᷑, decreſcit, ⁊ moritur. h. d. iſta lex.

N Ec ſeruus. Habito reſpectu ad ius ciuile, nec ſeruus poteſt aliquid debere, nec ſibi deberi. h. d. iſta lex. ¶ Ex lect. antiq. ¶ No. ꝙ debitum naturale improprie appellatur debitum: ⁊ ideo alibi dicit. l. ꝙ procurator conſtitutus ad ſoluēda debita non videtur habere mandatum ad ſoluendum debitum natura duntaxat, dic vt no. in. l. ſi is cui. §. fauius. de ſol.

I N arrogatorem. In patrē arrogatoreꝫ dat᷑ actio de peculio, ſicut ī patrē legitimū ⁊ naturalē. h. d. ⁊ no. gl. ¶ Ex lec. ant. ¶ Facit ad. q. an monaſterium teneatur de cōtractu monachi celebrato[b] ante ingreſſum? quod dic per docto. ⁊ glo.

a ¶ Interduꝫ. Ibidem vide Fran.

b ¶ Celebrato. Vide eundem Bal. ſingulariter in. l. ij. C. de her. vel ac. ⁊ in marga. verſic. monaſterium.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

cto.ꝛ glo.ſ.de pec.leg.l.i.§.peculium.

Si poſtea. Si pendente iudicio ſup actione de peculio dñs ſeruum vendiderit, habeť ratio etiã de peculio, qđ penes emptorẽ ſeruus queſiuit.h.d. ¶ In gl.i.not.ex hac gl.qđ verbũ, agere, ſeu verbum, ago, denotat litis conteſt. ¶ Item no.ſ.de procura.l.licet.§.ſi plures.ſ.mand.l.hominem.l. in pupillo.ſ. de ſolut. de oper.lib.l.ſicut. ¶ Ex lec.ant. ¶ No.in glo.ꝙ ante lit.cõte. a non dicitur quis agere[a]: ꝛ vult gl. ꝙ idem ſignificent agere, ꝛ petere. Sed Inno.facit differentiam inter eum qui promittit non agere, ꝛ eum qui promittit non petere in.c.i. de lit. conte. qđ dictum non probatur lege.

Si quis. No. ex hoc text. ꝙ pater dꝛ eſſe debitor contrahentis cũ filio, vt hic, ꝛ dꝛ obligari de peculio filij ſui, vt vidiſtis.ſ.eo.l.iij.§.filiusfa.ꝛ.§. ſed vtrũ aũt dicať obligari de iure pꝛtorio vel de iure ciuili, dixi in.l.i.in.§.ſi.ſ.de cõſti.pec.ꝛ ꝯcordat cũ tex.iſtius l.ſ.de his que in fran.cre.l.ſi pater. ꝛ dicitur pater debitor conditionalis: vt.ſ.de lib.leg.l.ſi quis reum.§.idem Iulianus.

Qui peculij. Not.ex hac.l.ꝙ in generali ꝯceſſiõe nõ veniũt niſi ea q̃ qs ſpãliter eſſet cõceſſurꝰ ꝯcoꝛ. ſunt in gl.d q̃ materia vide p Dy.i.c.in gñali.ex d reg.iur.li.vi. qđ no.

Quoties. Ex pꝛohibitione facta p dominũ ne cum eius ſeruo ꝯtrahatur, dñs nihil aliud cõſequitur, niſi ꝙ inſtitoꝛia non tenetur. Item ex fideiuſſiõe ſerui dñs nõ teneať, niſi ſeruꝰ fideiuſſerit in rẽ dñi vel i cãm peculiarẽ.h.d.vſq ad.§.ſi ſemel.

Si ſemel. Si agenti actiõe de peculio nõ ſit ĩtegre ſatiſfactum, non poteſt petere ſibi caueri ꝙ ſatiſfiat, ſi contingit peculium augeri.

Si creditoꝛ. Finito iudicio cum emptoꝛe cõtra venditorẽ, poteſt agi cũ venditoꝛe. Item emptoꝛi contra venditoꝛem ſuccurritur.i. dicta in emptoꝛe ꝛ venditoꝛe habent locum etiam ſi alio titulo dominiũ fuerit mutatum.h.d.vſq ad finem.

Libera. Mutata conditione perſone in deterius, renocatur mandatũ.h.d. In hac l.videtur caſus ꝙ ſi conſtituo pꝛocuratoꝛem, ꝛ ille procur.efficitur quidam ribaldus, ſtatim videtur reuocatũ mandatum. pꝛo hoc.ſ.de ſolu.l.cum quis.in pꝛin.l.ſi cũ Coꝛnelius. in ſi.e.ti. ꝛ vtraq dictarum legum de hac materia per docto.

Non ſolũ.§. Si ignoꝛãte. Eodẽ mõ ſeruꝰ adminiſtrãs negocia dñi eiꝰ debitoꝛ efficitur, quo ſi liber adminiſtraret.h.d.

An debitoꝛi. Dñs ſeruo aliter non põt effici debitoꝛ, q̃ efficereť libero homini.h.d. ¶ Not.ex hoc.§. ꝙ lꝫ dñs vel pr̃ ſcribat ſe debere ſuo ſeruo vel filio, non ꝑpterea efficiť debitoꝛ filij, vel ſerui vt hic, ꝑ hoc ſ.de pec.leg.l.ſi peculiũ.§.an ꝛ qñ dñs.ad idẽ.ſ.e.l.peculiũ eſt. ver.ſi vero nomina.facit.ſ.de dona.l.nuda ratio.

Ex tempoꝛe. Occaſiõe debiti qđ eſt certũ de pſenti exactionẽ eiꝰ fieri nõ poſſe, lꝫ poſſibile ſit in futurũ debitũ iri p̃mum decretũ interponi nõ põt. Itẽ ꝑ debito futuro põt fideiuſſoꝛ intercedere.h.d.vſq ad.§.ſi creditoꝛ. ¶ No. ex pꝛinc.iſtius.l. ꝙ pꝛimum decretũ interponi non põt cõtra eum, qui ſi compareret, deberet abſolui, ꝛ circa iſtud pꝛin.vide ꝙ no.doc.in.l.fulcinius.§.ſi qs actione.ſ.qui.ex cau.in poſ.ea.

Si creditoꝛ. Si contrahens cum filio inſtituat heredem patrem filij, quid ſit in peculio inſpiciatur tempoꝛe moꝛtis.h.d.

Etiam. Lite cõteſtata in actione de peculio naturale debitũ poteſt a ſeruo ſolui, ꝛ pꝛo eo poteſt fideiuſſoꝛ intercedere.h.d.

Seruus. Pꝛo eo quod pꝛo libertate danda bonefidei poſſeſſoꝛ accipit a ſeruo, bone fidei poſſeſſoꝛ actiõe de peculio nõ teneť, ſꝫ teneť verꝰ dñs, q illã pecuniã ſolutã poterit a bonefidei poſſeſſoꝛe vẽdicare.h.d. No. tex. in ſi.ibi, qñ magis ꝑpter rem meã ꝛc. Nã ex hoc tex. habes differẽtiã inter dictionẽ, ex, ꝛ dictionẽ, ꝑpter. Nã dictio, ex, ſigni b ficat cauſam pꝛoximã[b]: dictio vero, ꝑpter, ſignificat cauſam c remotã[c]. text. eſt hic, ꝛ.l.ſi heres.C.ſi ſer.ex te.ꝛ eadẽ dr̃ia eſt inter dictionem, ex, ꝛ dictionẽ, ob, q̃ quidẽ denotat idẽ ꝙ dictio, pꝛopter, vt eſt tex.in.l.nõ dubiũ.C.de legi.ibi dum dicit ex eo, d vel ob id. Et eadem dr̃ia eſt inter dictionẽ, de[d], ꝛ dictionẽ, pꝛopter: tex. eſt no.in.l.i.§.nunc videamꝰ.ſ.de cõiun.cũ eman.libe. ¶ Ex lec.an. ¶ No. ꝙ ꝯuẽtꝰ de peculio, qñ nihil eſt ĩ peculio, nõ põt remiſſionẽ pati ex ꝯtumacia, lꝫ valeret ĩ eũ lata diffinitiua, ex quo apparet expꝛeſſe ꝙ decretũ obꝛeptitiũ eſt nullum ipſo iure: ꝛ dꝛ obꝛeptitium, qñ eſt falſum debitũ, ſed ſñia diffinitiua eſſet aliqua, qꝛ eſt maioꝛis autoꝛitatis, vt hic eſt expꝛeſſum. Qualiter ergo punieť ꝯtumax hic, ſi nõ patiť miſſionẽ? Rñdeo alijs modis ꝑditis ad cõtumaciã ꝑpulſandã, vel nõ patiť miſſionẽ cã debiti: ſed bñ põt pati cã ꝯtumacie, vt tedio affectus veniat reſpõſurus, ſm Rich. qñ miſſio ſit cã tedij, ꝛ nõ cã debiti ibi nõ ſeparať ſm decretum, vt in.l.is cui.in pñc. vt in poſ.leg. Itẽ adde dicũt quidã ꝙ tũc decretũ ex cã falſa, nõ tꝫ qñ impetrãs ſciebat, ſecꝰ ſi ignoꝛabat, vt not. Inn.i.c.ij. de dilat. Cy. dꝛ hic ꝙ Inn. non reſidet in illa opi. ꝛ ſimpliciter dicit nõ tenere decretũ, cũ non habeat fundamentũ cãe, vt.l.i. §.hec.ne vis ſiat ei. ꝛ.l.fulcinius.§.ſi in diẽ.qbꝰ ex cau.ĩ poſ.ea. ꝛ eſt hoc mirũ: nã ex hoc ſequereť ꝙ a decreto nõ poſſet appellari: nã aut eſt iuſtũ, ꝛ nõ põt ĩpugnari: aut iniuſtũ, ꝛ vr̃ nullũ ipſo iure, vñ nõ ẽ neceſſaria appellatio, vt.ſ.de exc.tu. q teſtõ, ſed dic vt ibi p Ia. ꝛ facit.l.ij. qñ ꝑuo.nõ eſt ne.facit ad p̃dicta qđ no. Guli.l.pe.de iuſti.ꝛ iur.ꝛ ĩ.l.ſi qs obꝛepſerit.d fal. Ang. de Amelia diſputauit de ſent.excõ.vtrũ teneat ipſo iure, ſi eſt lata ex falſa cã, ad ſimiles, cã decreto non tꝫ, ſi ſñie diffinitiue, tenent ipſe determinauit p quoddã.c.qđ incipit, ſi qs eps.qđ ſñia tenebat pp naturã ſñie excõ. qꝛ medicinalis: vñ ſufficit ꝙ iudex ſit ſuffultꝰ iuriſdi.lꝫ nõ ſit iuſta cã. qđ dico in ſñia excõ. idẽ eſt in alijs ſentẽtijs cẽſure.i.ĩ interdicto ꝛ ſuſpenſione. In his eñ tribꝰ ꝯſatur cẽſura eccleſiaſtica, id eſt, in excõicatiõe, ſuſpẽſiõe, ꝛ interdicto. Et iõ he tres appellanť ſñie cẽſurales. ¶ Ultimo no. ꝙ debet conſiderari id qđ põt euenire rationabiliter, non id quod poteſt euenire irrationabiliter.

Quod debetur. Dubiꝰ eſt euẽtꝰ litis: iõ, ille qui teneť, qꝛ actionẽ habeat, eã cedẽdo liberať.h.d. ¶ Not.text. ibi, cũ ꝛ ſumptꝰ ꝛc. ꝙ actio nõ eſtimať tãta q̃titas, quanta eſt q̃titas, q̃ debeť ex ea actiõe: nã vt hic vides, hr̃ rõ ſumptuũ q ſiũt ĩ exigẽdo dictã q̃titatẽ, hr̃ etiã rõ dubij euẽtꝰ litis vt hic.qđ no. ꝑ eo qđ no.gl.in.l.ab Anaſtaſio.C.mandat.

Ex facto. Cũ pr̃ vel dñs actiõe pſonali de peculio cõueniť, in deducendo antepo nitur omni ꝑuilegio, ſecꝰ ſi ĩ actiõe reali ꝯueniať, lꝫ ĩter creditoꝛes peculiares q hꝫ ꝑuilegiũ, alijs ꝑponať creditoꝛibus. Itẽ ſufficit quẽ eſſe dñm cũ actione de peculio cõueniť, patrimoniũ illius q ſe ꝑ libero gerit, reputať ꝑ peculio.h.d. no. illã.l. ¶ Scđo no. tex.in ꝟ.qđ ergo. ꝙ lꝫ alr̃s peculium ſit illud qđ hꝫ filius vl̃ ſeruꝰ expꝛeſſa vl̃ tacita ꝯceſſiõe dñi, vt.ſ.e. l.peculiũ eſt. ꝛ.l.quã tuberonis.§.cũ qdã.tñ in caſu iſto totum p̃rimoniũ quod habebat ſeruus gerẽs ſe ꝑ libero reputatur ꝑ peculio lꝫ ſeruus hoc p̃rimoniũ nõ habeat expꝛeſſa, vel tacita cõceſſiõe dñi.qđ tene mẽti. Et facit iſte tex.in arg.ad.q. ꝙ ſi aliquis gerit ſe ꝑ libero, ꝛ poſtea monaſteriũ vendicat ipſũ, vt ſuũ monachũ, vel vt ſuũ ꝯuerſum cũ toto p̃rimonio, qđ hꝫ monaſterium teneať pꝛo illo p̃rimonio vtili actiõe de peculio, ar. iſtius tex. ¶ Ultimo no.in.§.ſi des.ibi, dũ dicit vel interpoſita cautiõe. ꝛ circa iſtũ.§.vide.l.ſꝫ an h.ꝛ qđ no.ſ.qđ cũ eo.

Si Sticho. In gl.i.ibi, dũ dꝛ ex lege.no.in hac gl. caſum in quo qs cogiť cedere actionem condi.ex lege. ꝛ huic gl. addo qđ no.ſ. de don. l.ſi.in pꝛin. ¶ In gl.ma.in ſi.not hanc glo. ꝛ tene mẽti. ¶ In eadem glo.ibi, an ipſe conuenitur. No. iſtã.q. ꝛ eius ſolutionẽ. ꝛ circa iſtã.q. vide quod no. Azo in ſumma.C.an ſer.ex ſuo fa.

Quod ſeruus. Sicut pꝛomiſſum mihi a ſeruo ꝑ ſe ego dominus poſſum deducere de ſuo peculio, ita ꝑmiſſum a ſeruo pꝛo debitoꝛe meo: ꝛ pꝛopter talẽ pꝛomiſſionem debitoꝛ non liberatur a iure.h.d. iſta notabilis lex.

Si filius. Si is, de cuiꝰ peculio agitur, decedat lite pendente quantum ſit in peculio moꝛtis tempus inſpicitur. Sed ſi ei legetur peculium, inſpicitur tẽpus quo cedit dies legati cum omni ſuo incremento. Sed ſi peculium legetur extraneo tantum diei incremẽtũ accedit.h.d. ꝛ ponit tres caſus.

Vni ex heredibus. Is, cui legatur ſeruus, heredibus domini, pꝛo debito domini, non tenetur.h.d. vſq ad finem tituli.

¶ Quando de peculio annalis eſt actio. Rubꝛica.

Pꝛetoꝛ ait. Moꝛtuo ſeruo, vel alienato, vl̃ moꝛtuo filio, vl̃ emãcipato, dať actio d peculio ꝯ pr̃ẽꝫ vl̃ dñꝫ intra annũ vtilẽ, cõputãdũ a tpe moꝛtis, vel alienatiõis, vl̃ manumiſſiõis, dũmõ fuerit tale debitũ qđ poterit petere.h.d. iſte tex.in ꝟſ. annꝰ. Facit ꝑ ſtatutis q̃ dicũt qđ ſi qs ſteterit certũ tps puta annũ vel ꝛc. qđ debitũ nõ petierit, poſtea non audiatur ꝙ non

a ¶ Agere. Ad[illegible] de Spe. in ti[illegible] de excep.§.[illegible] ſi. ꝛ in tit. de c[illegible] tatione.§.d.[illegible] ꝛ no. ſemper.

b ¶ Cauſam ꝑximam. Adde Feli.i.c. ſolite. d maioꝛ. ꝛ obe. ꝛ adde Franc. Are. in.l. ſi pupillus. de acq. here.l.i. not. ꝙ aliqñ, ex, ponitur ꝑ, ꝑpter, vt.l. pꝛopter. ꝛ adde do. Pe. Phili. Coꝛ. in conſ. xxv. inci. In pꝛeſenti in iij. col. ꝛ in cõſ. cxliiij. inc. viſo in.ij. parte.

c ¶ Remotaꝫ. Adde Franc. Aret. in.l. aditio. in.iij. not. de acqui. here.

d ¶ De. Uide eundẽ Bal. in l.i.ſ. de inſti. ꝛ iur.i.§. ius naturale. in vlti. ver. ſi circa alimenta. ꝛ quod ibidem dixi in apoſ. ꝛ Franc. Areti. in.l.i.ſ. depo.